

РЕШЕНИЕ

№ 119

гр. Сливен, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VII СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Д. Каранашева

при участието на секретаря Добринка Ст. Недкова
като разгледа докладваното от Мария Д. Каранашева Гражданско дело № 20222230103743 по описа за 2022 година

В исковата молба ищцовото дружество твърди, че на 25.03.2008г. е сключен договор за потребителски кредит между Стопанска и инвестиционна банка и ответника, по силата на който е отпуснат на ответника кредит в размер на 8000лв, който е усвоен. Сочи се, че след усвояване на кредита длъжника и поръчителя не са изпълнили задължението си да го погасят и са останали неизплатена главница в размер на 6290.62лв и договорна лихва в размер на 522.67лв. Твърди се, че на 27.02.2013г. между Стопанска и инвестиционна банка Стопанска и инвестиционна банка и ищцовото дружество е сключен договор за продажба и прехвърляне на вземания договор за продажба и прехвърляне на вземания по силата на който е прехвърлено вземането на Стопанска и инвестиционна банка към ответника. Сочи се, че ответника е уведомен за извършеното прехвърляне на 10.05.2022г. Твърди се, че на 14.03.2014г. ищцовото дружество е подало заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу ответника за главница в размер на 2000лв и договорна лихва в размер на 522.67лв и за тези суми е издадена заповед за изпълнение и изпълнителен лист и съответно е образувано изпълнително производство. Сочи се, че на 20.06.2022г. ищцовото дружество е подало заявление за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист за главница в размер на 4290.62лв и лихва за забава в размер на 1147.74лв. В дадения едномесечен срок длъжникът е подал възражение, поради което се предявяват исковете предмет на разглеждане на настоящото производство.

Поискано е да се признае за установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество следните суми 4290.62лв, представляваща главница по договор за потребителски кредит и лихва за забава в размер на 1147.74лв. за периода 25.06.2019г. до 21.06.2022г.

Указано е на ищцовото дружество, че доказателствената тежест по отношение на твърденията им за сключения договор за потребителски кредит, размера на вземането за неизплатена главница и размера на вземането неизплатена за договорна лихва към датата на прехвърляне на вземането и към датата на подаването на второто заявление за издаване на заповед за изпълнение, което е прехвърлено от СИБанк ЕАД на ищцовото дружество, уведомяването на ответника за извършеното прехвърляне на вземане, е тяхна.

Съдът е квалифицирал главният положителен установителен иск, като такъв с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т.1 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 432 от ТЗ, вр. чл. 99, ал. 1 от ЗЗД.

Съдът е квалифицирал акцесорния положителен установителен иск, като такъв с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т.1 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 86 от ЗЗД.

В едномесечния срок за отговор, отговор от ответника е постъпил. В отговора е направено възражение, че кредита е обявен за предсрочно изискуем от СИБанк ЕАД и поради това е погасен по давност. Направено е възражение, че в потвърждението за изрешената цесия няма посочена дата кога банка е получила плащането на цената по договора за цесия. Твърди се, че ответникът е плащал различни вноски всеки месец. Сочи се, че по изпълнителното дело образувано през 2014 г. на ответника е издадено удостоверение, че всичко е изплатено. Твърди се, че ответника е изплатил всички задължения по договора за кредит. Сочи се, че ищцовото дружество е положило грижата да разбере какво е изплатил ответникът преди извършването на прехвърляне на вземането.

Съдът указва на ответника, че доказателствената тежест по отношение на твърденията му, че договора за потребителски кредит е обявен за предсрочно изискуем от СИБанк ЕАД, че е изплатил задълженията си по договора за кредит, е негова.

В съдебно заседание ищцовото дружество редовно призовано, явява се адв. Капитанова, която моли да бъдат уважени предявените искове и да им бъдат присъдени направените по делото разноски. Подробни съображения излагат в писмена защита.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован, не се явява, вместо него се явява адв. М., която моли да бъдат отхвърлени, като неоснователни и недоказани предявените искове и да бъдат присъдени на доверителя ѝ направените по делото разноски. Подробни съображения излагат в писмена защита.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 20.03.2008 г. е подадено искане за отпускане на потребителски кредит на стойност 8000 лв. със срок за погасяване 120 месеца от И. Д. М. до Стопанска и инвестиционна банка АД (СИБанк АД), като в искането е отбелязано поръчител И. Т.С.в.

На 25.03.2008 г. Стопанска и инвестиционна банка АД (СИБанк АД) е сключила с И. Д. М., като длъжник и И. Т.С.в, като поръчител договор за потребителски кредит, обезпечен с поръчителство за сумата от 8000 лв., със срок на издължаване 120 месеца. В чл. 2 от

договора е посочено, че кредита ще бъде отпуснат за усвояване до 24.04.2008 г., крайния срок на договора за заплащане на последната погасителна вноска е 25.03.2018 г.

На 16.04.2008г. И. Д. М. е заплатил сумата от 135 лв. по кредита, сключен със Сибанк АД, на 17.07.2008 г. сумата от 130 лв., на 18.08.2008 г. сумата от 130 лв., на 16.10.2008 г. – 130 лв., на 15.12.2008 г. – 135 лв., на 15.01.2009 г. – 130 лв., на 15.02.2009 г. – 130 лв., на 17.03.2009 г. – 130 лв., на 16.05.2009 г. – 130 лв., на 16.06.2009 г. – 130 лв., на 16.10.2009 г. – 130 лв., на 28.12.2009 г. – 130 лв., на 19.04.2010 г. – 30 лв., на 18.06.2010 г. – 239 лв., на 2.08.2010 г. – 155 лв., на 1.11.2010 г. – 130 лв. През 2011 г. са внесени два пъти по 130 лв. Впоследствие има внасяни през 2012 г. на 75 лв., три пъти по 130 лв., 200 лв., 130 лв. и 200 лв. На 22.11.2011 г. е внесена сумата от 150 лв., на 20.12.2011 г. е внесена сумата от 200 лв. На 20.02.2012 г. е внесена сумата от 130 лв., на 24.10.2012 г. е внесена сумата от 120 лв., на 12.04.2012 г. е внесена сумата от 130 лв., на 20.04.2013 г. е внесена сумата от 130 лв., на 17.09.2014 г. е внесена сумата от 50 лв. и на 11.08.2014 г. е внесена сумата от 100 лв.

На 27.02.2013 г. Стопанска и инвестиционна банка АД (Сибанк АД), като цедент и ЕОС Матрикс ЕООД, като цесионер са сключили договор за прехвърляне на парични вземания.

В приложение 1 към договора е посочен И. Д. М. с договор за кредит от 25.03.2008 г. 8000 лв. главница, от които остатъчна главница 6291 лв., остатъчна лихва 723 лв.

На 24.04.2014 г. е издаден изпълнителен лист по ЧГД №1403/2014 г на СлРС, с който са осъдени на основание издадена заповед по чл. 410 от ГПК И. Д. М. , като кредитополучател и И. Т.С.в, като поръчител, да заплатят солидарно на ЕОС Матрикс ЕООД сумата от 2000 лв. главница, представляваща част от неизплатено задължение по договор за потребителски кредит, обезпечен с поръчителство от 25.03.2008 г., сумата от 522.60 лв., представляваща договорна лихва за периода 25.03.2008 г. до 27.02.2013 г. и сумата от 50.45 лв., представляваща заплатена държавна такса. Посочено е, че главницата от 2000 лв. се дължи, ведно със законната лихва , считано от датата на подаване на заявлението 14.03.2014 г. до изплащането му. На гърба на изпълнителния лист е отразено погасяване на суми по изпълнителния лист до 27.06.2016 г.

На 10.05.2022 г. И. Д. М. е уведомен за извършената цесия с уведомление от Стопанска и инвестиционна банка АД (Сибанк АД) и посочена сметка за погасяване в ОББ.

С потвърждение за извършена цесия Обединена Българска банка АД, като правоприменик на Сибанк АД са потвърдили извършената цесия на вземане по договор за потребителски кредит от 25.03.2008 г., сключен между Сибанк АД и И. Д. М..

На 20.06.2022 г. ЕОС Матрикс ЕООД са подали заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу И. Д. М. за главница в размер на 4 290.62 лева по договор за потребителски кредит от 25.03.2008 г., законна лихва за забава в размер на 1147.74 лв., от 25.09.2019 г. до датата на подаване на заявлението 20.06.2022 г., законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението до окончателното й изплащане и направените по делото разноси в размер на 288.77 лв. Към заповедта за

изпълнение е представен договора за цесия и приложението към него, както и предходно издадения изпълнителен лист.

На 22.06.2022 г. по ЧГД № 2476/2022 г. на СлРС е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, по силата на която е осъден И. Д. М. да заплати на ЕОС Матрикс ЕООД главница в размер на 4 290.62 лева по договор за потребителски кредит от 25.03.2008 г., законна лихва за забава в размер на 1147.74 лв., от 25.09.2019 г. до датата на подаване на заявлението 20.06.2022 г., законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението до окончателното ѝ изплащане и направените по делото разноси в размер на 288.77 лв.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника на 04.07.2020 г.

На 12.07.2022 г. е подадено възражение по чл. 414 от ГПК, с което длъжника е посочил, че преди да бъде изкупено задължението е платил част от задължението към банката. Посочено е, че счита, че е изплатил задължението си.

С разпореждане от 19.07.2022 г. е указано на заявителя с оглед подаденото възражение, че в едномесечен срок от връчване на разпореждането може да предяви иска си за установяване на вземането. Разпореждането е връчено на заявителя на 01.08.2022 г. и в дадения едномесечен преклузивен срок, заявителя е предявил исковете, предмет на разглеждане на настоящото производство – на 29.08.2022 г.

От назначената и изпълнена съдебно счетоводна експертиза се установява, че по първоначално образуваното изпълнително дело е заплатена сумата от 6058.46 лв., която е разпределена и се погасява съответно, главница в размер на 3709,38 лв., лихви в размер на 4721,75 лв., като дължимите суми за главница по договора за банков кредит са в размер на 4290,62 лв., а за законна лихва за забава са в размер на 1152,50 лв.

Съдът кредитира заключението на назначената и изпълнена съдебно счетоводна експертиза, като обективно, безпристрастно и компетентно изпълнено.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

По предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 430, ал.1 от ТЗ за признаване на установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество сумата от 4290,62 лева, представляваща главница по договор за потребителски кредит от 25.03.2008г. Предявеният иск е допустим, с оглед направеното възражение от длъжника по заповедното производство, както и предвид разпореждане от 19.07.2022 г. по ЧГД № 2476/2022 г. на СлРС.

По основателността на предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 430, ал.1 от ТЗ безспорно се установи по делото, че между СИбанк АД и ответника е бил сключен договор за банков кредит на 25.03.2008 г. По силата на договора за кредит ответникът е усвоил кредита, като през 2013 г. вземането по договора за потребителски кредит е прехвърлено, чрез договор за прехвърляне на вземания от Стопанска и инвестиционна банка АД (СИбанк АД) на ЕОС

Матрикс ЕООД. ЕОС Матрикс ЕООД през 2014 г. са подали заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК на част от дължимата сума, което изрично е посочено в самия изпълнителен лист и съответно за останалата част от вземането е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на 20.06.2022 г. Падежа на задължението по договора за потребителски кредит е 25.03.2018 г.

По направеното възражение за изтекла погасителна давност по отношение на главницата, съдът приема възражението за неоснователно. След прехвърляне на вземането по договора за банков кредит на ЕОС Матрикс ЕООД, цесионера има право да реши, дали да предяви цялото вземане в заповедно производство по чл. 410 от ГПК, или да раздели вземането, както е направено. В случая, цесионера в първото заповедно производство е предявил сумите по договора за банков кредит и вноските, които са били изискуеми за главница и договорна лихва. Във второто заповедно производство, заведено през 2022 г., цесионера претендира останалата част от сумите по договора за банков кредит. Цесионера е представил и предходен изпълнителен лист, както в заповедното производство, така и в настоящото исково производство. Погасителната давност по отношение на главницата, която не е претендирана в първото заповедно производство, започва да тече от 26.03.2018 г. и към настоящия момент не е изтекла петгодишната погасителна давност за погасяването на главницата.

Неоснователни са възраженията на ответника, че е плащал по –високи месечни вноски и е изплатил главницата. Видно от представените по делото платежни нареждания от ответника и назначената съдебно счетоводна експертиза, ответникът преди прехвърляне на вземането на ЕОС Матрикс ЕООД е заплащал по-високи суми от месечните вноски, но плащанията му не са ежемесечни, което съответно води до начисляването на наказателна лихва.

По направеното възражение, че към настоящия момент не съществува договор за цесия, съдът приема възражението за неоснователно. Ответникът е уведомен за извършената цесия, както с първото заповедно производство, което се е развило и ответникът не е възразил по него, така и в настоящото исково производство, е бил уведомен с надлежно изпратено писмо от ЕОС Матрикс ЕООД.

С оглед изложеното съдът приема, че предявеният иск за главницата е основателен и доказан и следва да бъде уважен.

По предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 86 от ЗЗД за признаване на установено, че ответника дължи на ищцовото дружество лихва за забава върху просрочената главница в размер на 1147.74 лв., за периода 25.06.2019 г. до 21.06.2022 г. Предявеният иск е допустим, с оглед направеното възражение на длъжника по заповедното производство.

По основателността на предявения иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 86 от ЗЗД, безспорно се установи по делото, че падежа на задълженията по договора за банков кредит е настъпил на

26.03.2018 г. и от този момент ответникът е изпаднал в забава спрямо кредитора, на който е прехвърлено вземането. С оглед изложеното предявеният иск ще следва да бъде уважен. Не е изтекла кратката тригодишна погасителна давност за погасяването на вземанията за лихва за забава.

На основание чл.78,ал.1 от ГПК ще следва да бъдат присъдени на ищцовото дружество направените по делото разноски в размер на 900,92 лв, съразмерно на уважената част от исковете.

Така мотивиран и на основание чл.235, ал.1 от ГПК, СлРС

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявеният положителен установителен иск, с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 430, ал.1 от ТЗ от ЕОС Матрикс ЕООД със седалище и адрес на управление, гр.София, район Витоша, ж.к. Малинова долина, ул. Рачо Петков Казанджията № 4-6, ЕИК 131001375, че И. Д. М., ЕГН ***** от с. им дължи главница в размер на 4290,62 лв., представляваща останала главница, дължима по договор за потребителски кредит, обезпечен с поръчителство № РК08140031/25.03.2008г., сключен междуСтопанска и инвестиционна банка АД (СИБАНК АД) и И. Д. М., като вземането е прехвърлено с договор за цесия от 27.02.2013 г. в полза на ЕОС Матрикс ЕООД , ведно със законната лихва за забава от 20.06.2022 г. до окончателното ѝ плащане.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявеният положителен установителен иск, с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 86 от ЗЗД от ЕОС Матрикс ЕООД със седалище и адрес на управление, гр.София, район Витоша, ж.к. Малинова долина, ул. Рачо Петков Казанджията № 4-6, ЕИК 131001375, че И. Д. М., ЕГН ***** от с. им дължи законна лихва за забава в размер на 1147,74 лв., за периода от 25.06.2019 г. до 20.06.2022 г.

ОСЪЖДА И. Д. М., ЕГН ***** от с. **да заплати** на ЕОС Матрикс ЕООД със седалище и адрес на управление, гр.София, район Витоша, ж.к. Малинова долина, ул. Рачо Петков Казанджията № 4-6, ЕИК 131001375направените по делото разноски в размер на 900,92 лв., съразмерно на уважената част от исковете.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд,гр.Сливен.

Препис от решението да се връчи на страните!

Съдия при Районен съд – Сливен: _____